

суб'єктами владних повноважень на місцях (на рівні області), відповідальними за реалізацію функцій державної регіональної політики.

Логістичне управління ресурсокористуванням повинно забезпечити підвищення комплексної ефективності функціонування регіону як господарського комплексу за умови дотримання вимог екологічної безпеки. Критерієм оптимізації потокових процесів на регіональному рівні має бути мінімум логістичних витрат, пов'язаних із рухом ресурсно-енергетичного, фінансового та інформаційного потоків, що додатково враховують суспільні втрати від нерационального використання ресурсів. Відповідно, організаційно-економічний механізм логістичного управління ресурсокористуванням у регіональному вимірі передбачає, перш за все, належну вартісну оцінку наявного природно-ресурсного потенціалу, а також адекватні оцінки екодеструктивного впливу господарської діяльності, розробку ефективних інструментів узгодження економічних, екологічних та соціальних інтересів господарювання та вирішення існуючих протиріч.

Отже, застосування логістичного інструментарію в регулюванні процесів ресурсокористування на регіональному рівні дозволяє сформувати ефективний мотивований підхід до вирішення завдань забезпечення сталого розвитку регіону у існуючих організаційно-економічних та техніко-технологічних умовах.

1. Ларіна Р. Р. Теоретико-методологічні основи формування регіональних логістичних систем : дис. на здобуття наук. ступеня доктора економ. наук : 08.10.01 / Рена Рінатівна Ларіна. – Донецьк, 2005. – 490 с.

2. Екологоорієнтоване логістичне управління виробництвом : монографія / [Є. В. Мішенін, І. І. Коблянська, Т. В. Устік, І. Є. Ярова] ; за наук. ред. д.е.н., проф. Є. В. Мішеніна– Суми : ТОВ «ТД «Папірус», 2013. – 260 с.

ЭКОНОМИЧЕСКОЕ СТИМУЛИРОВАНИЕ ПРИРОДОПОЛЬЗОВАНИЯ

аспирантка **Никола С.О.**

Одесский национальный университет имени И.И.Мечникова (Украина)

Существенное значение для обеспечения экологической безопасности, рационального природопользования и охраны природной среды имеет экономическое стимулирование. Без него выполнение планов и программ в области экологии и рационального природопользования может быть весьма затруднено.

Регулирование охраны среды в странах Запада сопровождается и подкрепляется системой экономического стимулирования. Известно, что механизм экономического стимулирования в этих странах отработывается, по сути, с начала века, и те модели, которые существуют в США, Японии, Западной Европе, – это результат многолетних поисков. Анализ их опыта

необходим для выявления некоторых общих закономерностей, конкретных подходов к оптимизации природопользования и оценки их эффективности.

На Западе применяются две разновидности экономических методов регулирования природопользования – ценовое регулирование и собственно рыночные механизмы.

В ведущих странах Запада основные инструменты ценового регулирования природопользования представлены следующим образом:

Платежи за загрязнение окружающей среды – это выплата предприятиями-природопользователями определенных сумм в государственный бюджет за сброс сточных вод в водоемы, выбросы в атмосферу, складирование твердых отходов (загрязнение воздуха – Франция, Япония; воды – Австрия, Италия, Нидерланды, Германия, Франция; твёрдыми отходами – Австрия, Бельгия, Нидерланды, США; шумом – Австрия, Великобритания, Германия, Нидерланды, США, Франция, Япония) [3, с. 190].

Платежи за пользование муниципальными очистными сооружениями – плата за услуги местных органов власти (во многих странах этот вид платежей учитывается в тарифах за муниципальные услуги).

Ресурсные платежи – плата за право пользования природными ресурсами, их воспроизводство и охрану (Бельгия, Великобритания, Италия, Канада, Нидерланды, США, Финляндия, Франция, Германия, Швеция, Япония).

Экологический налог в ценах на продукцию – надбавка к цене продукции, производство которой или дальнейшее использование отрицательно влияет на окружающую среду (Великобритания, Италия, Нидерланды, США, Финляндия, Франция, Германия, Швеция, Норвегия, Дания).

Дифференциация налогов на прибыль - применение льготных налогов для предприятий, выпускающих экологически чистую продукцию (Великобритания, Нидерланды, Финляндия, Германия, Швеция, Дания, Норвегия).

Субсидии – государственная помощь природопользователям в проведении природоохранных мероприятий: гранты, налоговые льготы, мягкие ссуды (Бельгия, США, Нидерланды, Финляндия, Франция, Канада, Германия, Швеция, Япония).

Экологическое страхование – это страховые взносы предприятий за нанесение экономического ущерба другим производителям и частным лицам по причине аварийных и внезапных загрязнений окружающей среды (Бельгия, Великобритания, Италия, Нидерланды, США, Франция, Швеция, Япония, Австрия, Норвегия, Дания).

В целом в развитых странах мира находят применение более 150 различных методов экономического стимулирования, из которых свыше 50%

составляют различные платежи, около 30% – субсидии, 20% приходится на другие виды экономических стимулов [3, с. 192].

В Российской Федерации основные виды экономического стимулирования предусмотрены Законом РФ "Об охране окружающей природной среды". К ним относятся льготное налогообложение и кредитование предприятий, установление повышенных норм амортизации основных производственных природоохранных фондов, применение поощрительных цен и надбавок на экологически чистую продукцию [2, с. 234].

1. Орлов А. И. Проблемы управления экологической безопасностью: учеб. пособие / А. И. Орлов. – 2 изд., перераб. и доп. – М. : Институт высоких статистических технологий и эконометрики, 2002. – С. 238-242.

2. Винокуров А. Ю. Экологическое право: учеб. / А. Ю. Винокуров; под ред. Ю. Е. Винокурова. – М. : МГУ, 2009. – С. 233-235.

3. Шимова О. С. Экология и экономика природопользования: учеб. / О. С. Шимова, Н. К. Соколовский. – 2 изд., перераб. и доп. – Мн. : БГЭУ, 2002. – С. 189-194.

СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ СЕЛА

старший викладач **Сухоставець А.І.**

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Створення високоефективної соціально-спрямованої ринкової економіки на сучасному етапі розвитку України набуває важливого значення. Загальновизнаним є той факт, що підприємництво відіграє важливу роль у процесі формування ринкових відносин, виступає рушійною силою соціально-економічного розвитку як регіону, так і держави в цілому. Тому, визначальним напрямком соціально-економічного розвитку сільських територій є формування мотиваційних механізмів стимулювання ефективного функціонування і розвитку існуючих підприємницьких структур та створення сприятливого середовища для розвитку нових.

Підприємництво протягом останніх десятиріч постійно привертає до себе увагу у всьому світі. Це багатогранне соціально економічне явище, де кожен з безпосередніх учасників має можливість знайти свої місце, а зовнішні учасники процесу отримати позитивні результати: держава економічне зростання, збільшення ВВП та числа робочих місць, місцева влада податки і голоси на виборах, економічні партнери гнучких та динамічних партнерів з низькими накладними видатками.

На світовому рівні підприємництво є інструментом участі мільйонів людей як в економічному житті власних країн, так і в міжнародному розподілі праці, є засобом існування та стимулом до самовдосконалення.

Сутність підприємництва у соціальній сфері села з точки зору